

Nyhetsbrev december 2009

Nu har det gått nästan 2 år sen Ole (navet i Swetan) gick ifrån oss, och det är inte utan att saknaden efter honom är oerhört stor. Det är ett enormt tomrum som måste fyllas och det är en otrolig stor omställning för hela SWETAN.

Ole var som sagt inte bara en medmänniska, broder och vän, han var även navet för hela verksamheten. Efter hans bortgång så hände en del mycket märkliga saker, såsom arvstvister med släkten och att separera Swetan från släkten har visat sig vara en svår juridisk process med mycket girighet mm.

Vad som hände var att hela sjukhusprojektet stannade upp pga. tvister om vad som var Swetans och vad som var släktens rättigheter.

Under det första året fick det inte göras någonting ute i Lokii (sjukhus-projektet), vilket resulterade i att masajerna flyttade in i byggnaderna med boskap och allt.

Hela bevattningssystemet för bananplantagen upphörde. Byggnaderna förföll och boskapen hade gjort sina behov i byggnaderna eftersom det användes som stall.

Bananplantagen hade raserats fullständigt så det såg ut som avbrutna tändstickor överallt, hela området var i princip helt dött. Allt pga denna juridiska girighet.

I oktober 2008 togs ett beslut om att vi inte skulle tillåta detta förfall, så med omedelbar verkan så fick vi ihop det gamla teamet där nere och vi kunde vända skutan från vidare förfall till en ny återuppbyggnad. Det var en fruktansvärd syn och känsla att se detta förfall.

Från förfall så har det vänt för oss sakta, sakta men ändå i rätt riktning.

Vad vi behöver nu är en som kan ta tag i bitarna där nere och det behövs människor som vi kan lita på till 100%. Vi jobbar också på att få till det med el- och vattenförsörjning, där vi nu har fått en ovärderlig kontakt genom Rotary och Södertörns Energi. Södertörns Energi har för avsikt att kliva in och stötta och vi är enormt tacksamma för detta.

Under tiden som den juridiska processen pågår så kan vi bara se till att underhålla sjukhusbyggnaderna och bananplantagen.